

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 23 maart 2026
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 23C023413 Rolnummer Notitienummer parket DE66.WI.100600/2023

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

beklaagde, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____ loco meester _____

, advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek;

A verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

meer bepaald een niet conforme woonentiteit te hebben verhuurd aan

in een pand gelegen te , kadastraal gekend als
, in eigendom toebehorend aan , geboren
en , geboren , beiden samenwonende te
, en met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te ingevolge akte van
aankoop dd. 10/10/2019, verleden door notaris te

te in de periode van 1 november 2019 tot en met 13 maart 2023

door

(feiten voorheen strafbaar gesteld door artikel 5 en 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

B verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

meer bepaald een niet conforme woonentiteit te hebben verhuurd, dan wel ter beschikking gesteld, aan ,

in een pand gelegen te , kadastraal gekend als
, in eigendom toebehorend aan , geboren
en geboren , beiden samenwonende te
en , met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te , ingevolge akte van
aankoop dd. 10/10/2019, verleden door notaris te

te in de periode van 1 maart 2022 tot en met 30 mei 2023

door

C verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van niet-conforme of overbewoonde woning

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,
(art. 3.34. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

meer bepaald een niet conforme woonentiteit te hebben verhuurd, dan wel ter beschikking gesteld, aan

in een pand gelegen te , kadastraal gekend als
, in eigendom toebehorend aan geboren
en , geboren , beiden samenwonende te
en en , met ondernemingsnummer
en maatschappelijke zetel te ingevolge akte van
aankoop dd. 10/10/2019, verleden door notaris te

te op 13 maart 2023

door

Met de omstandigheid dat vierde beklaagde in staat van wettelijke herhaling verkeert, aangezien het nieuwe misdrijf gepleegd werd nadat hij veroordeeld werd op 23/02/2017 bij vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen, Afdeling Mechelen, tot een gevangenisstraf van 18 maanden, met probatie-uitstel gedurende 3 jaar wegens vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, voordat vijf jaren zijn verlopen sinds datum waarop hij zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf verjaard is.

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de op het bevoegde kantoor Rechtszekerheid overgeschreven dagvaarding waardoor de zaak bij haar aanhangig werd gemaakt.

De rechtbank behandelde de zaak op de openbare terechtzitting van 9 maart 2026.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen, inclusief het openbaar ministerie in de persoon van , substituut-procureur des Konings, in haar vordering.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. Algemeen

1.

Beklaagden dienen zich voor de rechtbank te verantwoorden wegens het verhuren of ter beschikking stellen van een niet-conforme woonentiteit.

2.

De decreten over het Vlaamse woonbeleid werden gecodificeerd op 17 juli 2020 bij artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 (B.S. 13 november 2020) in de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (art. 1). De Vlaamse Wooncode werd mee gebundeld. Sinds 1 januari 2021 zijn de veiligheids-, gezondheids- en woningkwaliteitsnormen, zoals die tot dan vastgelegd waren in artikel 5 § 1 van de Vlaamse Wooncode, opgenomen in artikel 3.1, § 1 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Op grond van artikel 3.1, § 1, derde lid, Vlaamse Codex Wonen van 2021 zijn de mogelijke gebreken onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;

2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;

3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.

Ingevolge de definitie van een conforme woning in artikel 1.3, §1, 7° Vlaamse Codex Wonen is een woning niet-conform wanneer er één of meerdere gebreken van zijn de categorie II of III.

Een inbreuk op de woningkwaliteitsvereisten is sinds 1 januari 2021 strafbaar op grond van artikel 3.34, eerste lid van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, dat voorziet in een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 500 tot 25.000 euro voor het verhuren van een niet-conforme woning. De voor 1 januari 2021 ten laste gelegde feiten zijn strafbaar gebleven en de strafmaat is niet gewijzigd

3.

In conclusie vorderden tweede tot en met vijfde beklaagde de gedwongen tussenkomst van teneinde hen te vrijwaren.

Nu de rechtbank niet bevoegd is om uitspraak te doen over een vordering tot vrijwaring, wijst ze deze vordering af als niet-ontvankelijk.

3.2. Beoordeling van de schuldvraag

4.

Uit de gegevens in het strafdossier, waaronder de technische vaststellingen van de wooninspecteurs op 13 maart 2023 en de gevoegde foto's, staat het vast dat het pand voorwerp van de tenlasteleggingen niet enkel 2 ernstige gebreken in categorie II vertoonde, maar dat de woning tevens onderverdeeld was in verschillende – bewoonde – kamers die ongeschikt en onbewoonbaar waren.

In conclusie betwistten beklaagden deze vaststellingen niet.

5.

Wel voerde eerste beklaagde in conclusie aan dat hij niet op de hoogte was dat de woning onderverdeeld was in kamers.

Zoals terecht wordt opgemerkt in de conclusie van de wooninspecteur, had eerste beklaagde als verhuurder de opdracht de toestand van de woning op geregelde tijdstippen te controleren, te meer nu de zaakvoerder van eerste beklaagde tijdens zijn verhoor zelf verklaarde dat de vastgestelde vochtschade in de kelder en traphal dateerde van 2019.

De rechtbank wijst bijkomend op de verklaring van vierde beklaagde dat hij de zaakvoerder van eerste beklaagde in het pand gezien had. Tweede beklaagde verklaarde daarnaast het volgende: *"Ik ben met het bedrijf Mr. huurder van het goed gelegen te (...) en ik kennen elkaar al 30 jaar. kocht dat pand aan en ik was toen op zoek naar een pand voor (...) Wij, ; werken met het bedrijf var. ; de meeste werknemers van dat bedrijf zijn afkomstig var en hebben soms een kort verblijf nodig. Als ze nog geen woning in België hebben, dan verblijven ze soms tijdelijk bij Er is bij de aanvang van de verhuring met besproken dat ik de woning zou huren voor) Het was duidelijk dat ik de woning niet voor mezelf of mijn gezin zou huren".* De rechtbank heeft geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van deze verklaring, te meer nu deze ook verklaart waarom in artikel 11 van de door eerste beklaagde opgestelde huurovereenkomst gestipuleerd werd dat onderverhuring uitgesloten was, uitgezonderd aan derde beklaagde (waarbij de rechtbank opmerkt dat vierde beklaagde verklaarde oorspronkelijk als werknemer van derde beklaagde te hebben gewerkt) en nu de huurprijs blijkens de verklaring van de zaakvoerder van eerste beklaagde door derde beklaagde werd betaald.

De schuld van eerste beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten staat dan ook vast.

6.

Gelet op de hierboven geciteerde verklaringen en nu een loutere terbeschikkingstelling volstaat voor strafbaarheid, staat ook de schuld van tweede tot en met vijfde beklaagde aan de hen ten laste gelegde feiten vast.

7.

De feiten zijn aan beklaagden toerekenbaar en de rechtbank zal hen hiervoor veroordelen.

3.3. Straftoemeting

1.

De rechtbank bepaalt binnen de door de wet bepaalde grenzen onaantastbaar welke straffen en strafmaten noodzakelijk zijn om de doelstellingen die de straftoemeting beoogt te realiseren. Die doelstellingen zijn:

- het uiten van de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet;
- het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en van het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade;
- het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader;
- de bescherming van de maatschappij.

Hierbij houdt de rechtbank rekening met de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en hun arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent. De rechtbank houdt hierbij ook rekening met de ongewenste neveneffecten van de straf ten aanzien van de rechtstreeks betrokken personen, hun omgeving en de samenleving.

2.

Beklaagden verhuurden of stelden een woonentiteit ter beschikking die duidelijk niet voldeed aan de

woningkwaliteitsvereisten die gelden in Vlaanderen. Deze regelgeving heeft onder meer tot doel om het fundamenteel recht op menswaardig wonen te waarborgen. Personen die onroerende goederen verhuren met winstoogmerk moeten bij de verhuur of terbeschikkingstelling van woningen de door de overheid opgelegde kwaliteitsnormen en - vereisten strikt naleven en mogen niet besparen op investeringen hiertoe.

3.

Eerste, derde en vijfde beklaagde hebben een blanco strafregister.

Tweede beklaagde werd al verschillende keren politieel veroordeeld, alsook correctioneel, onder meer wegens inbreuk op de stedenbouwwetgeving, misbruik van vertrouwen en faillissementsmisdrijven.

Vierde beklaagde bevindt zich in staat van wettelijke herhaling gelet op het aan het strafdossier met bewijs van kracht van gewijsde gevoegde vonnis van 23 februari 2017.

4.

De feiten zijn te ernstig om ten aanzien van één van de beklaagden de gunst van de opschorting te verlenen.

Gelet op de economische aard van de bewezen verklaarde misdrijven is een geldboete, zoals hierna besproken, de meest passende straf. De straf moet beklaagden doen afzien van economische afwegingen inzake pakkans, bestraffing en economisch voordeel en hen ertoe aanzetten voortaan bij verhuring of het ter beschikking stellen van woningen alle veiligheids- en kwaliteitsnormen in het belang van de bewoners in acht te nemen.

Rekening houdend met de ernst van de feiten en met het strafverleden van tweede en vierde beklaagde, legt de rechtbank de geldboete integraal effectief op. Rekening houdend met het blanco strafverleden van eerste, derde en vijfde beklaagde, wordt de geldboete in hun hoofde deels met uitstel omkleed.

Grotere mildheid zou beklaagden onvoldoende het ontoelaatbare karakter van hun gedragingen doen inzien.

4. HERSTEL

1.

Beklaagden tonen niet aan en voeren ook niet aan dat de woonentiteit hersteld is. De herstellvordering van de wooninspecteur is aldus actueel en noodzakelijk.

De wooninspecteur wijst er terecht op dat er geen vergunning was toegekend om het pand op te splitsen in verschillende kamerwoningen. De wooninspecteur vordert bijgevolg de herbestemming of de sloop. Deze vordering is wettig, niet-kennelijk onredelijk en dient te worden toegestaan.

2.

De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagden om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan.

Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van

deze kosten.

Beklaagden krijgen een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Een hersteltermijn van 10 maanden is voldoende en houdt rekening met het reeds lang aanslepende herstel.

Een dwangsom van 100 euro per dag vertraging is naar het oordeel van de rechtbank passend om beklaagden ertoe aan te zetten het opgelegde herstel uit te voeren.

De lange tijd waarin beklaagden al konden overgaan tot het volledige herstel van het pand en de termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van tot ambtshalve uitvoering over te gaan, voor het geval het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, overeenkomstig artikel 3.47 Vlaamse Codex Wonen (in plaats van het vroegere artikel 20bis, § 7, eerste lid, Vlaamse Wooncode).

De rechtbank machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van ook om de kosten van herhuisvesting, bedoeld in artikel 3.33 Vlaamse Codex Wonen, te verhalen op beklaagde (art. 3.48 Vlaamse Codex Wonen, in plaats van het vroegere artikel 20bis, § 8, eerste lid, Vlaamse Wooncode).

De rechtbank ziet geen grond om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv.

TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK**.

De rechtbank wijst de vordering alvorens recht te doen van tweede tot en met vijfde beklaagde af als niet-ontvankelijk.

OP STRAFGEBIED

Eerste beklaagde

De rechtbank:

- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan tenlastelegging A;
- veroordeelt eerste beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **24.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **3.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- verleent eerste beklaagde **UITSTEL** voor een gedeelte van 20.000 euro van de opgelegde geldboete gedurende een termijn van drie jaar;

VEROORDEELT

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 244,66 = 48,93$ EUR

Tweede beklaagde

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan tenlastelegging B;
- veroordeelt tweede beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

VEROORDEELT

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 244,66 = 48,93$ EUR

Derde beklaagde

De rechtbank:

- verklaart derde beklaagde **SCHULDIG** aan tenlastelegging B;
- veroordeelt derde beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **24.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **3.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- verleent derde beklaagde **UITSTEL** voor een gedeelte van 20.000 euro van de opgelegde geldboete gedurende een termijn van drie jaar;

VEROORDEELT

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 244,66 = 48,93$ EUR

Vierde beklaagde

De rechtbank:

- verklaart vierde beklaagde **SCHULDIG** aan tenlastelegging C;
- veroordeelt vierde beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens vierde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

VEROORDEELT

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 244,66 = 48,93$ EUR

Vijfde beklaagde

De rechtbank:

- verklaart vijfde beklaagde **SCHULDIG** aan tenlastelegging C;
- veroordeelt vijfde beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **24.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **3.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- verleent vijfde beklaagde **UITSTEL** voor een gedeelte van 20.000 euro van de opgelegde geldboete gedurende een termijn van drie jaar;

VEROORDEELT

tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 250,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 26,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 62,37 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/5 \times 244,66 = 48,93$ EUR

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt aan eerste, tweede, derde, vierde en vijfde beklaagde op vordering van de wooninspecteur het pand gelegen te te herbestemmen of te slopen tenzij de sloop verboden is; en in zoverre het pand na de eventuele herbestemming nog een woonfunctie heeft, de nodige renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken uit te voeren zodat de woning conform is aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten bedoeld in artikel 3.1 Vlaamse Codex Wonen 2021;
- beveelt dat het herbestemmen/slopen en eventueel herstellen zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van 10 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per veroordeelde per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn;
- machtigt, voor het geval het pand niet binnen de opgelegde termijn werd hersteld, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen var

ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel te voorzien, met de daaraan verbonden kosten ten laste van de veroordeelden;

- machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van -
om de kosten van herhuisvesting, bedoeld in artikel 3.33 Vlaamse Codex Wonen, te verhalen op de veroordeelden.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **23 maart 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie correctionele rechtbank, kamer D13M:

- , rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffier .